

- 2) Vai no Dublīnas regulas 18. panta 2. punkta izriet, ka Nīderlandes iestādēm nekavējoties pēc pieprasījuma par atbildības atzīšanu iesniegšanas bija jāaptur pieteikuma par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu izskatīšana, kas vēl norisinājās Nīderlandē, kad 2015. gada 5. martā šis pieteikums tika iesniegts, un pēc 24. pantā paredzētā termiņa, atsaucot vai grozot iepriekš pieņemto 2014. gada 11. jūnija lēmumu, ar kuru 2014. gada 4. jūnija patvēruma pieteikums tika noraidīts, tā bija jāizbeidz?
- 3) Ja uz otro jautājumu ir jāatbild apstiprinoši, vai atbildība par prasītāja iesniegtā pieteikuma par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu izskatīšanu nav pārgājusi uz Itāliju, bet gan atbildīgas joprojām ir Nīderlandes iestādes, jo atbildētājs 2014. gada 11. jūnija lēmumu nav atsaucis vai grozījis?
- 4) Vai Nīderlandes iestādes, neinformējot par to, ka Nīderlandē *Afdeling* izskatīšanā atradās vēl viena apelācijas sūdzība saistībā ar otro patvēruma piešķiršanas tiesvedību, nav izpildījušas to pienākumu saskaņā ar Dublīnas regulas 24. panta 5. punktu sniegt Itālijas iestādēm informāciju, pamatojoties uz kuru tās varēja pārbaudīt, vai to valsts, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem, ir atbildīga?
- 5) Ja uz ceturto jautājumu ir jāatbild apstiprinoši, vai šī pienākuma neizpildes dēļ ir jāsecina, ka tādējādi atbildība izskatīt prasītāja pieteikumu par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu nav pārgājusi uz Itāliju, bet gan atbildīgas joprojām ir Nīderlandes iestādes?
- 6) Ja Nīderlandes iestādes vairs nebija atbildīgas, vai Nīderlandes iestādēm sakarā ar Itālijas izpildīto prasītāja izdošanu Nīderlandei saistībā ar tā krimināllietu, pamatojoties uz Dublīnas regulas 17. panta 1. punktu un atkāpjoties no Dublīnas regulas 3. panta 1. punkta, bija jāpārbauda viņa Itālijā iesniegtais pieteikums par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu, un vai tāpēc tās, rīkojoties saprātīgi, nedrīkstēja izmantot Dublīnas regulas 24. panta 1. punktā paredzētās tiesības iesniegt Itālijas iestādēm pieprasījumu par prasītāja atpakaļuzņemšanu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) – *Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin*

(Lieta C-220/17)

(2017/C 239/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG*

Atbildētāja: *Land Berlin*

Prejudiciālie jautājumi

1. a) Vai Direktīvas 2014/40/ES (¹) 7. panta 1. un 7. punkts, tos lasot kopā ar Direktīvas 2014/40/ES 7. panta 14. punktu, nav spēkā tiesiskās noteiktības principa pārkāpuma dēļ, jo tie nosaka dalībvalstīm pienākumu aizliegt laist tirgū noteikta veida tabakas izstrādājumus, neprecizējot, kuri no šiem tabakas izstrādājumiem jāaizliedz jau no 2016. gada 20. maija un kuri – tikai no 2020. gada 20. maija?
- b) Vai Direktīvas 2014/40/ES 7. panta 1. un 7. punkts, tos lasot kopā ar Direktīvas 2014/40/ES 7. panta 14. punktu, nav spēkā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma dēļ, jo tie bez attaisnojoša iemesla pakārto aizliegumus, kas jāpieņem dalībvalstīm, pārdošanas apjomam?

- c) Vai Direktīvas 2014/40/ES 7. panta 1. un 7. punkts nav spēkā samērīguma principa un/vai LESD 34. panta pārkāpuma dēļ, jo tie nosaka dalībvalstīm pienākumu jau no 2016. gada 20. maija aizliegt laist tirgū tabakas izstrādājumus, kuriem piemīt raksturīgs aromāts un kuru pārdošanas apjoms Savienībā attiecīgā produktu kategorijā ir mazāks par 3 %?
- d) Gadījumā, ja atbilde uz pirmā jautājuma a), b) un c) daļu ir noliedzoša, kā ir jāinterpretē Direktīvas 2014/40/ES 7. panta 14. punktā ietvertais “produktu kategorijas” jēdziens? Vai klasifikācija “produktu kategorijās” jāveic pēc raksturīgā aromāta veida vai pēc (aromatizētā) tabakas izstrādājuma veida vai, pamatojoties uz abu kritēriju kombināciju?
- e) Gadījumā, ja atbilde uz pirmā jautājuma a), b) un c) daļu ir noliedzoša, kā ir jākonstatē, vai attiecīgā tabakas izstrādājuma gadījumā ir sasniegta 3 % robeža atbilstoši Direktīvas 2014/40/ES 7. panta 14. punktam, ja par to nav oficiālu un publiski pieejamu datu un statistikas?
2. a) Vai, transponējot valsts tiesībās Direktīvas 2014/40/ES 8.–11. pantu, dalībvalstis var paredzēt papildu pārejas noteikumus?
- b) Gadījumā, ja atbilde uz otrā jautājuma a) daļu ir noliedzoša:
- (1) Vai Direktīvas 2014/40/ES 9. panta 6. punkts un 10. panta 1. punkta otrā teikuma f) apakšpunkts nav spēkā samērīguma principa un/vai LESD 34. panta pārkāpuma dēļ, jo tie deleģē Komisijai tiesības noteikt attiecīgas marķēšanas un iepakojšanas prasības, nenosakot tai konkrētu izpildes termiņu un neparedzot detalizētākus pārejas noteikumus vai termiņus, kuri nodrošinātu, ka ieinteresētiem uzņēmumiem ir pietiekami daudz laika pielāgoties direktīvas prasībām?
- (2) Vai Direktīvas 2014/40/ES 9. panta 1. punkta otrais teikums (brīdinājuma teksts) un 4. punkta a) apakšpunkta otrais teikums (burtu izmērs), 10. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunkts (informācija par smēķēšanas atmešanu) un e) apakšpunkts (brīdinājumu izvietojums), kā arī 11. panta 1. punkta pirmais teikums (marķējums) nav spēkā samērīguma principa un/vai LESD 34. panta pārkāpuma dēļ, jo tajos dalībvalstīm ir paredzētas daudzas izvēles tiesības un tiesības izstrādāt noteikumus, nenosakot tām konkrētu izpildes termiņu un neparedzot detalizētākus pārejas noteikumus vai termiņus, kuri nodrošinātu, ka ieinteresētiem uzņēmumiem ir pietiekami daudz laika pielāgoties direktīvas prasībām?
3. a) Vai Direktīvas 2014/40/ES 13. panta 1. punkta c) apakšpunkts, to lasot kopā ar 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir noteikts pienākums aizliegt izmantot informāciju par garšu, smaržu, jebkādiem aromatizētājiem vai citām piedevām arī tad, ja tā nav reklāmas informācija un sastāvdaļu izmantošana joprojām ir atļauta?
- b) Vai Direktīvas 2014/40/ES 13. panta 1. punkta c) apakšpunkts nav spēkā, jo ar to tiek pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants?

(¹) Eiropas parlaments un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV L 127, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. aprīlī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – M. G. Tjebbes u.c./Minister van Buitenlandse Zaken

(Lieta C-221/17)

(2017/C 239/32)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State